

Mál nr. 335/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækja: (A) og (B).

Sakarskipting. Sönnun atviks.

Gögn.

1. Málskot móttakið 6. september 2024, ásamt fylgiskjali.
2. Bréf V, dags. 11. september 2024, ásamt fylgiskjöllum.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 1. október 2024.

Málsatvik.

Samkvæmt ökutækjaskýrslu sem fyrirtækið Aðstoð & öryggi gerði varð árekstur með bifreiðunum A og B á bifreiðastæði við Grensásveg 16. Í skýrslunni kemur fram að ekki sé ljóst hvað hafi gerst. Haft er eftir ökumanni B að hann hafi lagt bifreið sinni í bifreiðastæði og það hafi engin bifreið verið nálægt honum. Hann hafi svo komið að bifreiðunum klesstum saman. Í framburði M, sem var ökumaður A, kemur fram að hann hafi lagt bifreið sinni fyrir aftan B en ekki tekið eftir því að hafa ekið aftan á B. Sagði hann að það væri alveg eins líklegt að B hefði verið bakkað á A.

Ágreiningur um sakarskiptingu var borinn undir tjónanefnd vátryggingafélaganna sem komast að þeirri niðurstöðu að ökumaður A bæri alla sök á árekstrinum þar sem hann verði að bera hallann af sönnunarskorti þar sem fyrir liggi að hann lagði bifreið sinni síðar í bifreiðastæðið. M er ósáttur við niðurstöðu tjónanefndar og hafnar því að hafa ekið aftan á B. Það sé út í hött að hann hafi ekið á aðra bifreið og farið svo inn á veitingastað að fá sér að borða. Hann hefði fundið fyrir því hefði hann ekið á B og þá sjálfur tilkynnt tjónið. Telur M að ökumaður B hafi óvart bakkað á A og tekið upp á því að tilkynna tjónið og láta það líta út fyrir að M hafi valdið tjóninu.

V, sem var vátryggjandi beggja bifreiða á tjónsdegi, telur að samkvæmt framburðum beggja ökumanna hafi B verið kyrrstæð og mannlaus í tiltekinn tíma áður en A var lagt fyrir aftan bifreiðina. Verði því að telja að sá ökumaður sem síðar kemur á vettvang, beri hallann af sönnunarskorti vegna tjónsins um hvaða bifreið orsakaði tjónið. Telur V ekki ástæðu til að rengja framburð ökumanns og eiganda B um að komið hafi verið að bifreiðunum klesstum saman. Jafnframt hafi M ekki skilað neinum gögnum sem staðfesti að hann hafi ekki ekið utan í B. Á grundvelli fyrirbyggjandi gagna telur V að ökumaður A beri alla sök á árekstrinum.

Álit.

Af ofangreindu má ráða að töluverður ágreiningur er með aðilum hvað varðar atvik í aðdraganda áreksturs en engir framburðir vitna liggja fyrir um atvikið. Þannig heldur ökumaður A fram að bifreiðinni B hafi verið ekið aftur á bak á bifreið sína, og ökumaður B heldur því fram að bifreið sín hafi verið kyrrstæð og mannlaus þegar bifreiðinni A var lagt fyrir aftan bifreiðina og ekið aftan á hana. Þegar litið er til þeirra gagna sem liggja fyrir nefndinni, verður að telja að ekki sé unnt að leggja frásögn annars ökumanns til grundvallar umfram frásögn hins og verða atvik málsins því að teljast ósönnuð. Með vísan til ofangreinds verður sök því, sbr. 5. gr. laga um ökutækjatrýggingar nr. 30/2019, skipt til helminga enda ekki unnt að leggja meiri sök á annan ökumann umfram hinn.

Niðurstaða.

Ökumenn A og B bera hvor um sig helming sakar.

Reykjavík, 24. febrúar 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir